

8. Μπορεί η δημιουργία προσθέτων εξόδων διοικήσεως για τη σκοπούμενη πρόσληψη επιπλέον προσώπων, χάρη στην επέκταση της μερικής απασχολήσεως σε σύγκριση με τη μέχρι τούδε επικρατούσα πλήρη απασχόληση, ενώ κατ' αρχήν παραμένει σταθερός ο αριθμός των οργανικών θέσεων, να καταστήσει αναγκαία την επιβάρυνση των μερικώς απασχολούμενων με τα επιπλέον αυτά έξοδα, ώστε να μειώνεται υπερβολικά το ποσοστό της συντάξεώς τους, όπως προέβλεπε το άρθρο 14, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, δεύτερη και τρίτη ημιπερίοδος, του BeamtVG (νόμου περί συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων), όπως ίσχυε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1991;
9. Είναι εύλογος ο αναγκαίος συνυπολογισμός των εξόδων αυτών (ερώτημα 8), αν το βάρος των προσθέτων εξόδων της διοικήσεως προσωπικού επιβαρύνει μόνο όσους εργαζόνταν παλαιότερα με μειωμένο ωράριο, και επομένως κυρίως γυναίκες, καίτοι η διεύρυνση των δυνατοτήτων μερικής απασχολήσεως κατά τον χρόνο της νέας νομοθετικής της ρυθμίσεως αποσκοπούσε κυρίως στη μείωση της γενικής ανεργίας με τη μερική μείωση του πλήθους των υποψηφίων, ανδρών και γυναικών, για θέσεις δημοσίων υπαλλήλων;
10. Αποκλείει το πρωτόκολλο του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ ως μέρος της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ενώσεως του 1992 (ΕΕ L 191, σ. 3/68) κατά τρόπο απόλυτο την εξέταση των λεπτομερειών για τον υπολογισμό του χρόνου απασχολήσεως πριν από τις 17 Μαΐου 1990 βάσει του άρθρου 141, παράγραφοι 1 και 2 ΕΚ και του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ; Ισχύει ο αποκλεισμός της εξετάσεως ακόμη και σε περίπτωση που έγιναν μετά από τις 17 Μαΐου 1990 τροποποιήσεις όσον αφορά τον υπολογισμό του χρόνου απασχολήσεως, οι οποίες είχαν παραλειφθεί πριν από τις 17 Μαΐου 1990, και οι οποίες ωστόσο πληρούν μόνον εν μέρει τις προϋποθέσεις του άρθρου 119 ΕΚ και αρνούνται μια κατά τρόπο συγκρίσιμο ενοική προσαρμογή για ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων;
11. Είναι κρίσιμη για τη λήψη υπόψη της ημερομηνίας της 17ης Μαΐου 1990 κατά την έκδοση νόμων η ημέρα της δημοσιεύσεως από το επίσημο αρμόδιο για τη δημοσίευση όργανο ή είναι κρίσιμο, συναφώς, το πέρας των διαβουλεύσεων στα νομοθετικά όργανα, και δη ακόμη και όταν απαιτείται επίσης η έγκριση της Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2001 στην υπόθεση Holin Groep B.V. c.s. κατά Staatssecretaris van Financiën.

(Υπόθεση C-7/02)

(2002/C 109/34)

Με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Ιανουαρίου 2002, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Holin Groep B.V. c.s. και Staatssecretaris van Financiën που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των κάτωθι προδικαστικών ερωτημάτων:

- 1) Απαγορεύουν τα άρθρα 5, παράγραφος 7, στοιχείο α), και 17 της έκτης οδηγίας⁽¹⁾, ή οι κοινοτικές αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου — σε μια περίπτωση όπου δεν πρόκειται για απάτη ή κατάχρηση ούτε για τροποποίηση της σχεδιαζόμενης χρήσεως, υπό την έννοια των σκέψεων 50 και 51 της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση Schloßstraße⁽²⁾ — να επιβληθεί φορολογική επιβάρυνση βάσει του πιο πάνω άρθρου 5, παράγραφος 7, στοιχείο α), όταν ένας υποκείμενος στον φόρο έχει προβεί σε έκπτωση του ΦΠΑ τον οποίο κατέβαλε για αγαθά που του παραδόθηκαν ή υπηρεσίες που του παρασχέθηκαν εν όψει της σχεδιαζόμενης και υποκειμένης στον ΦΠΑ εκμίσθωσης συγκεκριμένου ακινήτου, απλώς και μόνο λόγω του γεγονότος ότι συνεπεία νομοθετικής μεταβολής ο υποκείμενος στον φόρο δεν έχει πλέον δικαίωμα να παρατηθεί της φοροαπαλλαγής για την εκμίσθωση αυτή;
- 2) Ισχύει η τυχόν καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα και για το δικαίωμα εκπτώσεως το οποίο γεννήθηκε κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της εξαγγελίας της κατά το πρώτο ερώτημα τροποποίησης της νομοθεσίας και της θέσεως σε ισχύ της τροποποίησης αυτής; Με άλλα λόγια, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δύναται να επιβληθεί φορολογική επιβάρυνση βάσει του πιο πάνω άρθρου 5, παράγραφος 7, στοιχείο α), σχετικά με στοιχεία κόστους υπό την έννοια του άρθρου 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β), της έκτης οδηγίας τα οποία ανέκυψαν μετά την ημερομηνία της πιο πάνω εξαγγελίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 40.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.

⁽³⁾ ΕΕ L 14, σ. 6.

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

⁽²⁾ Απόφαση της 08.06.2000 στην υπόθεση C-396/98.